

MỤC LỤC

- 1° Quan Toàn-quy, An Sarraut trùng nhiệm Đổng-dương.
- 2° Cuộc khai thị tại quận Gò-công.
- 3° Chu-nhơn cáo-bạch.
- 4° Cựu Chủ-bút cáo-bạch.
- 5° Quảng cáo Đổng-bào, tân Chủ-bút.
- 6° Nông thương thiệt hại.
- 7° Điền-bào.
- 8° Thẻ-giới tân văn.
- 9° Nữ-giới chung.
- 10° Bại-phá, lễ nghi.
- 11° Công văn lược-lục.
- 12° Khoa thi tri-huyện.
- 13° Đổng-dương thời sự.
- 14° Tình thế châu-ngôn.
- 15° Cái lương tiêu quai.
- 16° Du hí văn chương.
- 17° Trình thám tiêu thuyết.
- 18° Tục-kiểu giải nghĩa.
- 19° Báo cáo việc thương mại.

Jo. d. 66015

QUAN TOÀN-QUYỀN SARRAUT Trùng nhậm Đông-Dương

Đã gần hơn trót tháng nay, nghe tin ông Albert Sarraut là cựu Đông-Dương Tổng-thống Toàn-quyền, nay đặc chỉ trở qua trùng nhậm Đông-Dương thì người Annam ta, từ quan chỉ dân thầy đều vui mừng hơn hởi, vì biết ngài là người khoan nhơn đại độ hết lòng thương xót dân bào-hộ, chớ nên ai ai cũng đều cầu chức cho ngài đi đường buồm xuôi gió thuận và ngóng trông cho mau thầy được mặt ngài.

Hôm 22 janvier rồi đây, nhằm ngày 29 Tết Annam, lối 4 giờ chiều, thì ngài đã đến Saigon, trước khi nghe tin ngài gần đến Nam-kỳ, thì ông Pasquier là nhứt hạng Tham-biện, Quản-lý phòng văn nơi phủ Toàn-quyền qua Hạ-châu (Singapour) mà viên ughinh ngài tại đó, rồi theo hầu ngài về đến Saigon. Lúc tàu ngài mới vào cửa Vũng-Tây, thì ông Charles là quan quyền Tổng-thống Đông-dương, ông Saint Chaffray là quyền Hiệp-lý Đông-Dương với ông Rivet là quan quyền Nguyễn-soái Nam-kỳ, đều ngồi xe hơi ra đón rước ngài tại cửa Vũng-tây, cả ba quan lớn này đều xuống tàu mà hộ tống ngài lên. Ngài vừa bước

Khi quan Toàn-quyền vào đến bờ, thì có quan Đệ-độc Thủy-sư với Quan-Trư Thủ-ngữ xuống rước ngài lên. Ngài vừa bước chơn lên bờ thì sở Pháo-thủ bắn chào 15 tiếng súng chào mừng, kẻ lấy nhạc binh nổi lên mà tiếp mừng ngài rất nên oai nghi tề chỉnh. Kế đó quan Độc-lý Thành phố Saigon, đại tỳ Tây Nam các vị Thuộc-viên Thành-phố Hội-đồng bước đến đọc bài chúc mừng quan

Toàn-quyền tại chỗ bên tàu, thì ngài cũng đáp tạ nhiều lời khiêm nhường đáng kính đáng khen, ngài phủ hủ với các quan Hội-đồng Thành-phố hồi lâu rồi ngài mới bước lên xe hơi huân huân mà đi về dinh. Lúc ấy văn võ quan viên Tây, Nam, bất kỳ là sở nào, cũng đều tụ đến đủ mặt mà nghinh tiếp quan Toàn-quyền, quan văn thì mặt đỏ phàm-phục tưng-hoàng, mẽ-day đeo đồ ngọc, còn quan

vũ thì nai-nịch hẳn hoi ga-lông vàng rực hai tay, mỗi ông đều mang gươm vĩa xem rất oai nghi, còn các quan Annam nào là Thượng-nghị-viện Hội-đồng, quản-hạt Hội-đồng và Thành-phố Hội-đồng, các quan Độc-phủ-sư, Tri-phủ, Tri-huyện, ông nào ông này đeo mẽ-day ngọc rất xinh, các hàng Cai Phó-tổng cùng Địa-hạt Hội-đồng và các Xã-trưởng mang dây băng xem rất đẹp. Còn những

Hương-chức trong hai mươi hành tịch cũng đều tề tựu, các hàng Cai Phó-tổng cùng Địa-hạt Hội-đồng và các Xã-trưởng mang dây băng xem rất đẹp. Còn những Sơn-đá bồng súng dăng hầu, đứng từ bên tàu thàng lên cho đến đình ngài, lại có một đội Mã-kị-quân gươm trắn rất vô di trước dọn đường, một toán lính Sơn-đám theo sau hộ vệ. Xe quan Toàn-quyền đi trước kẻ đó thì xe các quan hầu, còn các quan văn, và

bên đường thiên-hạ kéo-lên, hàng há sa số, nào người Langsa nào người Annam thầy đều cung kính chào mừng và tung hô mấy chữ SARRAUT VẠN THỌ, (vive Sarraut) nghe vang rền khắp mây đặm đường. Đền ngài từ đường Pellerin là chỗ bả hình cũ, ngay trước cửa đình ngài thì ngài liền xuống xe, vì chỗ ấy quan dân Annam đều đồng tâm hiệp lực đã lo trước mà bong sẵn một

chỗ Kỳ-THĂNG-ĐÀI tại đó, thêu bông kết tỳ nghi vệ trang-hoàng, trên có chữ ĐẠI-PHÁP CỘNG HÒA VÔ CƯƠNG, ALBERT SARRAUT VẠN THỌ (Vive la République Française; Vive Albert Sarraut). Chính giữa có đé 4 chữ lớn rằng: LONG VÂN KHÉ HỢI, hai bên có vẽ hình ông Trần-Đoàn tế lửa (1) mà chỉ đầu Thái-bình. Lại có hai câu liên rất hay của quan lớn Cương đặt. Hai câu liên như vậy:

*Nhiệt thị đồng nhơn, duy Tướng công hâu xuân dục hải hàm đại khí vô;
Vô tư bất bất, tri Lạc-châu giai nhơn kiết thành cảm dịch nhơn dân.*
Quan Toàn-quyền dinh bộ tại đó cho quan dân Annam yết kiến. Lúc ấy có ông Diệp-văn-Cương là Kim-độc hành-nhơn-ti, Giám-độc Canh-nông; ông Hồng-lâm-Trực-học-sĩ, ông Bùi-quang-Chiêu là giám-độc Canh-nông, ông Lê-văn-Trung là Thượng-nghị-viện chánh nghị-viên, ông Hộ-văn-Kính là Hội-đồng Thành-phố Thuộc-viên, Kim Phó-xá Thành-phố Saigon, ông Nguyễn-văn-Đượm là Hội-đồng Thành-phố

Phố Saigon mà đọc một bài chúc mừng, còn ông Nguyễn-văn-Đượm tul thay mặt cho dân tham bai gói: một gói gạo Bày-xầu và một gói muối Ba-thắc, gói bằng lụa điều Tân-châu, để trong một cái mâm, thay vì đồ thổ sản Nam-kỳ mà dâng cho ngài. Ngài nhậm lấy lễ ấy rồi tạ ơn và phủ hủ một đôi lời, rồi ngài lại mời các viên quan qui chức Annam-theo ngài mà vào đình. Kế có một bọn Nữ-học-sanh bước đến đọc bài chúc mừng và dâng bông cho ngài, thì ngài lấy làm hân hoan cảm tạ và dạy lại mà nói với các

quan An am rằng: «*Lúc trước tôi còn trần nhậm tại Đông-dương, khi mới khởi công mà cất tòa Nữ-học-đường ấy thì tôi có bốn thân đến đó mà đở hoàn đã bình-cơ, lần hồi từ ấy đến nay, bóng thiều-quang thấm thoát, nay tôi lại trùng lai Nam-thỏ mà thấy được bọn niên thiếu Nữ-học-sanh này nó chúc mừng cho tôi bằng nguyên ngữ Langsa thì tôi lại được toại chí là đường nào!»*
Lúc ấy ngài phủ hủ nhiều lời làm cho người Annam ta, từ quan chỉ dân thầy đều cảm xúc.
Rồi đó để huê đi bộ với nhau, ngài đi trước, các quan theo sau, bên tả thì ông Hồ-văn-Kính, ông Lê-văn-Trung, ông

(1) Xưa bên Tàu bị đời Ngô-dại giặc giả liên niên, làm cho sanh dân đó tháng. Đền lúc nhà Tống khai cơ, vua Thái-Tổ là Triệu-khuôn-Dẫn lên ngôi. Ông Trần-Đoàn đang cỡi lừa đi ngang qua chợ, nghe nói Khuôn-Dẫn lên ngôi rồi, thì người cưỡi ngựa nói rằng: Tạng thờ thiên-hạ thái-bình hỉ, từ đây thiên-hạ đã được thái-bình rồi). Vì cưỡi ngựa nên quên giữ cương lừa mà phất té.

Nguyễn-văn-Đượm, còn bên hữu thì ông Bùi-quang-Chiêu, ông Diệp-văn-Cương, ông Nguyễn-văn-Cửu, và các viên-quan qui-chức Annam, từ Độc-phủ-Sư cho đến Phủ, Huyện, Cai Phó tổng với Địa-hạt Hội-đồng, không kể tên ra cho xiết được, kẻ trước người sau, theo hầu ngài vào đến cửa Tam-quan, đến đó đều nép qua một bên mà nhường cho các quan Langsa vào trước.

Nguyễn từ chỗ Kỳ-thăng-đài (Arc de triomphe) mà vào cho đến đình ngài thì còn xa hơn sáu bảy trăm thước, sao ngài chẳng đi xe, lại để mà đi bộ làm chi cho lao động qui thờ? Là vì ngài thấy quan dân, có lòng ngửa mặt, đặt bàn hương-án dài theo hai bên đường, từ đó vô đến cửa đình, bởi vậy ngài chẳng nề phụ lòng dân, nên phải đi bộ huân huân mà xem các bàn hương-án hai bên cho thỏa lòng dân nguyện vọng. Lúc ngài đương đi, hai bên nào là quan lang, nào là dân thứ, thầy đều khể thủ kính chào, thì ngài cũng giơ tay lên đáp lễ liền liền cho đến nơi bàn chốt hết. Thiết Nam-kỳ ta xưa nay chưa hề thấy có

quan Toàn-quyền nào mà tánh hạnh khoan nhơn, lại hay chịu theo phong tục của ta như ngài vậy.
Buổi chiều ấy cửa đình mở rộng, quan dân Annam ta, bất kỳ là học, nông, công, cõ, bực nào, cũng đều được vào ra thông thả mà yết kiến quan Toàn-quyền. Ấy là trên dưới yên vui, giữ dân đồng lạc đó. Khi ngài vào đến đình rồi, trước hết có ông Charles là quan quyền Tổng-Thống Đông-dương ra xướng đọc một bài chúc mừng cho quan Toàn-quyền, thì ngài đứng nói miệng mà đáp tạ hơn trót một giờ, ngôn ngữ như lưu, không làm không vấp, thiết là một người tài trí quá nhân, đáng ngồi trên thiên hạ. Kế đó ông Rivet là quan quyền Nguyễn-soái Nam-kỳ cũng ra xướng đọc một bài chúc mừng, thì ngài cũng đáp lại xuôi rớt như ngọn nước đồng lưu. Trong những lời ngài đáp tạ cho hai quan lớn này thì đại ý ngài phân tỏ cho quan dân hay rằng cuộc chiến-tranh bên

Không-châu sao sao Đông-minh cũng toàn thắng, và ngài cũng hết lòng cảm mến tác đa nhiệt-thành của dân Annam ta trong cuộc chiến tranh này. Rồi đó ngài liền ra mắt từ vị viên quan Lang-sa và Annam.
Rồi hết có ông Diệp-văn-Cương là Kim-độc hành-nhơn-ti, Hồng-lâm-Trực-học-Sĩ cũng ra thay mặt cho dân Annam mà

đọc một bài chúc mừng cho ngài.
Ông Diệp-văn-Cương đọc bài ấy cách rất dạng dĩnh và hùng, hơi cao hơi thấp, động vận dụng dài, trướng cách trướng điệu, xa gần đều nghe rõ cả, tuy là tay cầm bài chúc mừng, song lúc đọc mắt thì hay ngó tới. Khi đọc rớt rồi thì người tung hô ba tiếng:
*Đại-Pháp cộng hòa ức triệu tư niên!
Nam-Kỳ vô cương !!
Albert Sarraut vạn thọ !!!*

Tiếng rớt hết vang rền như tiếng sấm, các quan Langsa và Annam đều rập theo mà tung hô và vỗ tay khen ngợi cách vinh diệu vô cùng. Thiết ông Diệp-văn-Cương cũng là một đấng tài ba thiệp liệp, rất xứng đáng thay mặt cho dân Nam-Kỳ, Lạc-châu cũng khi kiem.
Khi thiên hạ dứt cuộc vỗ tay rồi, thì quan Toàn-quyền cũng đáp tạ khiến lời làm cho Annam ta sĩ thứ thần dân thầy đều cảm động.

Luôn dịp này tôi xin kể tên mấy vị ở tại Saigon ra thay mặt cho dân, đứng lo sắp đặt cuộc nghinh tiếp quan Toàn-quyền đây cho chư khan-quan làm thứ.
Ông Diệp-văn-Cương, Kim-độc hành-nhơn-ti Hồng-lâm-Trực-học-sĩ; ông Bùi-quang-Chiêu, Giám-độc Canh-nông; ông Lương-văn-Mỹ Độc-biện sở Tạo-tác; ông Hồ-hữu-Thịnh, quan khố bạc; ông Lê-văn-Trung, Thượng-nghị-viện, Chánh-nghị-viện; ông Trần-trình-Trạch, quản-hạt Hội-đồng; ông Trương-văn-Ngân, quản-hạt Hội-đồng; ông Lương-khắc-Ninh, mặt-nghị-viện Hội-đồng; ông Hồ-văn-Kính, Thành-phố Hội-đồng, Kim Phó-xá Thành-phố Saigon; ông Huỳnh-cao-Kê, Thành-phố Hội-đồng, Kim Phó-xá

đồng; ông Hồ-văn-Kính, Thành-phố Hội-đồng, Kim Phó-xá Thành-phố Saigon; ông Huỳnh-cao-Kê, Thành-phố Hội-đồng, Kim Phó-xá Thành-phố Chợ-lớn; ông Nguyễn-trung-Thu, Độc-phủ-Sư lưu-trí; ông Đinh-sơn-Lý, Độc-phủ-sư lưu-trí; ông Hồ-tân-Quôn, Độc-phủ-sư lưu-trí; ông Nguyễn-văn-Cửu, Tri-huyện hãm, ông Lê-phát-Thanh, nghiệp chủ; ông Lê-phát-Tàn nghiệp-chủ và ông Trần-quang-Nghiêm, chủ-nhơn Lạc-lĩnh khách-lưu.

Đồng-bào ta hãy xét lấy đó mà coi, nay quan Toàn-quyền Sarraut được trùng lai Nam-thỏ mà vô trần xứ ta đây, thiết rõ rằng là thiên tài nhứt thì, long vân khé hội, vậy thì chúng ta há chẳng nên rập nhau một ý mà hoan hô báỉ vũ, cõ phúc hãm báỉ lâm sao. Và chẳng ngài là một đấng trung hậu ti uấn lương, khoan hồng đại độ, hết lòng trên vì nước dưới vì dân, cho nên Chánh-phủ cộng-hòa Đại-Pháp mới tín dụng mà giao cái trọng nhậm bên cõi Đông-dương này cho ngài một phen nữa. Và lại xứ này là xứ của ngài đã kinh lịch trước rồi, cho nên nay ngài mà trùng nhậm phen này thì niềm thân-ái của Tây Nam lại càng khẩn

khít hơn nữa.
Ấy vậy từ đây dân Nam ta đã được gọi nhuân vô lộ, may mắn biết dường bao! Nhưng vậy, ta cũng phải cứ vui theo phận sự thần dân, an mạng thù thương, thì ắt có ngày chúng ta sẽ được người triêm đức hóa của ngài, thì chắc có chỗ mà trông mong về mai hậu.

Mấy bài chúc-tụng của các quan và những lời đáp tạ của quan Toàn-quyền thiết rất hay, ai ai nghe đến cũng đều động tâm xúc cảm, ngặt vì dài quá, không có thể nào đăng hết một kỳ, và dịch ra cũng không kịp, vậy tôi xin cáo lỗi cùng chư khan-quan, để kỳ sau tôi sẽ đăng hết một lần, cho chư khan-quan tưởng làm mà cảm mến ân được quan Toàn-quyền Sarraut, và luôn dịp cũng nên đề mà làm kỷ-niệm.
NGUYỄN-CHÁNH-SẮT.

Ông Saint Chaffray làm quyền Hiệp-lý Đương-dương.
 Ông Pasquier làm Chánh-đầu-phòng-văn.
 Ông Du Pac de Marsoulies làm Quận-ly phòng chánh-sự;
 Ông quan-ba Jeanbrau hay về việc võ;
 Ông quan-hai Touzet làm quan-hầu và ông St.-Marty.

Quan Toàn-quyển Sarraut
 viếng các sớ.

Sớm mai 26 quan Toàn-quyển viếng nhà-thương đồng đất, chiều lại viếng sở Điện-tín. Ngài tỉnh lên Dalat xem công cuộc đồ-sộ nhà-nước đương làm trên ấy.

Vì lời nghị quan quyền Thông-dộc Nam-kỳ đề ngày 4 janvier 1947, các viên chức Bồn-quốc sở Giáo-nghiệm-nhơn-thân và Tân-đảo được thăng chức như sau này:

- A - Tại phòng làm việc
- 1° Thấy Trương-văn-Kể, Thông-phán hạng ba sở Tân-đảo được thăng lên Thông-phán hạng nhì.
 - 2° Thấy Trần-văn-Tường, Thư-ký thiết-thọ hạng nhì sở Tân-đảo được thăng lên Thư-ký thiết-thọ hạng nhất.
 - 3° Thấy Hồ-văn-Vân và thấy Huỳnh-văn-Quý, Thư-ký thiết-thọ hạng-ba sở Giáo-nghiệm-nhơn-thân được lên Thư-ký thiết-thọ hạng nhì.
 - 4° Thấy Trần-quang-Cần Thư-ký thí-sai hạng nhất sở Tân-đảo được thăng lên Thư-ký thiết-thọ hạng ba.
 - 5° Thấy Nguyễn-văn-Quyển sở Giáo-nghiệm-nhơn-thân và thấy Dương-văn-Tây sở Tân-đảo, Thí-sai hạng nhì được lên Thư-ký Thí-sai hạng nhất.

- B - Sở xét giấy thuê thân
- 1° Thấy Nguyễn-văn-Thầy, Đội-hạng nhất được thăng lên đội-bôn hạng nhì.
 - 2° Tên Nguyễn-v-Vò, Linh-hạng nhì lên linh-hạng nhất.
 - 3. Tên Lê-văn-Ty và tên Lê-văn-Thinh, Linh-hạng tư được lên linh-hạng ba.
- C - Viên chức ngoại-quốc
- 1° Thấy Vương-Quan, thiết-thọ hạng ba thăng lên Thư-ký thiết-thọ hạng nhì.

- 2. Thấy A-Co, Thư-ký Thí-sai hạng nhì được thăng lên Thư-ký thí-sai hạng nhất.
- 3° Thấy Ngô-hanh-Curu và thấy Trần-Minh Thư-ký thí-sai hạng ba được lên Thư-ký thí-sai hạng nhì.

Các viên chức Bồn-quốc sở Khám-đường, bỏ riêng đi giúp việc nơi khám các tỉnh được thăng chức như sau này.

- 1° Tên Huỳnh-văn-Sách, Chánh-cai khám hạng nhì được lên Chánh-cai khám hạng nhất (Travinh).

- 2° Tên Nguyễn-văn-Phân, Cai-khám hạng nhất được lên Chánh Cai-khám hạng nhì (Hà-tiên).

Các viên-chức Bồn-quốc sở Tuân-thành được thăng chức như sau này:

- 1° Tên Hồ-ngọc-Kiến, Đội-bôn hạng nhì lên Đội-bôn hạng nhất.
- 2° Tên Võ-văn-Lai, Linh-hạng nhất lên Đội-hạng nhì.
- 3° Tên Lê-văn-Hoàng và tên Phạm-văn-Thơ, Linh-hạng nhì lên linh-hạng nhất.
- 4° Tên Võ-văn-Hoai và tên Nguyễn-văn-Quý, Linh-hạng ba được lên-linh-hạng nhì.
- 5° Những tên Nguyễn-văn-Do, Nguyễn-văn-An, Chung-văn-Phúc và Văn-ngọc-Hang, linh-hạng tư được thăng lên linh-hạng năm.

Những nhơn-công Bồn-quốc trong các Dường-đường được lên chức như sau đây:

- 1° Tên Lê-văn-Huê, Điều-dưỡng thí-sai hạng nhất (nhà thương Drouhet) được lên Thiết-thọ hạng nhì.
- 2° Huỳnh-bửu-Ngọc, Điều-dưỡng thí-sai hạng nhì (nhà thương Drouhet) được lên thí-sai hạng nhất.
- 3° Tên Dương-văn-An, Điều-dưỡng thí-sai hạng ba (nhà thương Chợ-quán) được lên thí-sai hạng nhì.
- 4° Tên Đào-văn-Quan, Điều-dưỡng hậu-bộ (nhà thương Drouhet) được lên thí-sai hạng ba.

Những nhơn-công Bồn-quốc dưới các tàu Nhà-nước được lên chức như sau đây:

- 1° Tên Nguyễn-văn-Chắc, coi-máy-chánh hạng nhì, lương mỗi năm 420\$ được lên chức coi-máy-chánh hạng nhất, ăn lương 480\$.

- 2° Tên Nguyễn-văn-Ngọc, coi-máy-hạng-nhất lương 360\$) được lên chức coi-máy-chánh hạng nhì (lương 420).

- 3° Tên Phan-văn-Tường, Tài-công-hạng-nhất (lương mỗi năm 336\$) được lên chức Tài-công-chánh nhì hạng (lương mỗi năm là 360\$).

- 4° Tên Nguyễn-văn-Hoà, Mạch-lò-hạng-nhất (lương mỗi năm là 144\$) được lên chức Cặp-ràn Mạch-lò (lương mỗi năm là 168\$).

Khoa-thi tri-huyện
 NĂM 1946

Hội thi:
 Ông Tholance, Tham-biện, chủ tỉnh Tân-an, Chánh chủ-khảo;
 » Vinson, Phó Tham-biện Thủ-đầu-một, giám-khảo;
 » Le Prévost, Phó Tham-biện Giadinh, giám-khảo;
 » Ng.-lân-Sứ, Đốc-phủ-Sứ Cholon, giám-khảo.

Vào thi mười hai ông, trong số ấy có mười ông Thư-ký thiết-thọ hạng và hai ông Thông-phán.

- Đậu được năm ông:
- 1° Lê-văn-Long, thư-ký thiết-thọ hạng tại phòng văn quan Nguyễn-soái Nam-kỳ;
 - 2° Tô-ngọc-Đường, thư-ký thiết-thọ hạng tại tòa-nhị đình quan Hiệp-ly;
 - 3° Ngô-văn-Chiêu, thư-ký thiết-thọ hạng tại Tân-an;
 - 4° Vương-quan-Kỳ, thư-ký thiết-thọ hạng tại sở thuế Chánh-ngạch;
 - 5° Trương-mi-Thạnh, thư-ký thiết-thọ hạng tại Tràvinh.

Có lời nghị ngày 30 decembre 1946, ba ông sau này được lãnh cấp bằng Tri-huyện hạng nhì, kể từ ngày 1er Janvier 1947.

- Ông Lê-thành-Long,
 » Tô-ngọc-Đường,
 » Ngô-văn-Chiêu.

Nay Bồn-quản kính mắng cho mấy ông Tân-khoa Tri-huyện:
*Biển hoang thính thính bước lái vững,
 Đường mây vợi vợi bước chơn êm.*
 N. C. M. Đ.

Đông-dương thời sự

Giá bạc và giá lúa

Kho nhà-nước.....	3 fr. 20
Hàng bạc Đông-dương.....	3 23
Hàng bạc Hồngkong Shanghai.	3 23

Lúa bữa nay chở đến nhà máy Chợ-lớn, lúa cũ mỗi tạ là 2\$ 20 đến 2\$ 25.
 Lúa mới, mỗi tạ từ 2\$ 20 đến 2\$ 15.

BIÊNHOA
Xe hơi cẳng con nít
 Sớm mai thứ hai này, ba ông Tây ngồi xe hơi đi ra Vũng-Tàu. Xe đến Biên-hòa, qua khỏi cái cầu thứ nhì rồi... Bỗng gặp hai cái xe kiền đầu kia đi lại: Qua khỏi cái xe trước rồi, vừa tới ngang cái xe sau. Xe này vọt tránh qua bên tay mặt rất mạnh làm cho đờn nhỏ Đỗ-van-Tường, chín tuổi, đeo sau xe phải văng xuống đất và bị xe hơi cẳng.

Ba ông Tây không thể nào ngừng xe hay là tránh cho khỏi cẳng đờn nhỏ-kíp. Ba tên Báo-văn-Nhơn, Đỗ-văn-Cửa và Lê-văn-Theo cũng làm chứng chắc rằng tại đờn nhỏ hại lây mạng mình. Ba ông Laagsa bèn ngừng xe lại, xuống đỡ tên Đỗ-van-Tường dậy rồi, chở nó vào nhà-thương. Đờn nhỏ không bị vịch tích chi nặng lắm.

THỦ-ĐỨC
Sát nhơn
 Hồi bốn giờ rưỡi chiều bữa mồng ba Annam, bà cả Nu, tục danh là Thị-Mạnh, ở làng Linh-chiếu-tây, đi đường bị quân hung đón bắt đem vào rừng nhờ gần đó, mà cắt gấn đứt cổ, rồi lột hết đồ trang sức của người.

Gặp được thầy Thị-Mạnh hồi nửa đêm, và tức thì đi báo cho quan Biện-ly hay.

SAIGON
Xã-tri chưng cộ
 Năm nay chà chetty (xã-tri) chưng cộ nhằm ngày rằm tháng giêng Annam, nghe nói sẽ đặt pháo bông nhiều lắm.

醒世
Tỉnh thế châm ngôn

(Phá sự tin dị đoan)
 Chớ nên tin quây

Có hai cha con tên Mít ngày kia đang ngồi trong nhà mà nói chuyện với nhau, bỗng có bảy quạ bay đậu trên cây nơi trước cửa mà kêu. Tên Mít chạy ra nạt đuổi, lại lầy đá mà liệng. Người cha hỏi: Quạ đậu trên cây mà kêu, can cứ chi mà con đuổi nó? » Mít nói: « Tôi nghe họ nói quạ đến nhà mà kêu ấy là điềm không tốt, nên tôi phải đuổi nó đi. » Người cha mỉm cười mà nói rằng: « Bật đời là người ta có trí thức, khôn ngoan hơn loài vật, mà còn chưa dự biết trước được những việc may rủi thay, huống chi là loài chim chóc. Phàm muôn việc ở đời,

bắt cầu lớn nhỏ cũng phải xét cho cùng, chớ nên tin những điều dị đoan huyền hoặc.

HẦY KHOAN DUNG KÈ BÈ DƯỚI
 Có một ông quan Đại-thần kia tên là Lư-văn-Đan, nhằm buổi sớm mai thay áo mào đứng nhập triều. Có một con đòi bưng tô cháo ra cho ngài lót lòng, bởi vô ý trật tay, đổ hết tô cháo vẩy giờ áo quần ông ấy, con đòi kinh hồn hoảng vía, lật đật lấy khăn lau lia lau lịa. Ông ấy mặt không đổi sắc, lại còn hỏi cách hòa hoãn rằng: « Cháo đổ có phồng tay con chớ? » - Khán-quan coi lấy đó mà coi, trong số ngàn người, có khi kiếm cũng không ra một người mà tánh tình rộng rãi hay khoan dung kẻ dưới như vậy. Theo tình thường thì chắc sao con đòi ấy cũng bị đập bị thối, chớ không khi nào mà khỏi đặng bao giờ.

TRẦN-TÍNH-SỰ.

改其笑話
Cải lương tiêu quại

Cũng là thứ cô-li

Có một tháng cha kia vào quán ăn cơm, khi ăn uống no nê rồi, nó mới hỏi anh chủ-quán rằng: « Anh buôn bán lâu nay, mà có khi nào anh gặp những tay cô-li cô-mạng, ăn rồi không có tiền trả vậy chớ? » Chủ-quán nói: « Thường nay tôi chạng hế gặp những bợm như vậy bao giờ. »

— Nếu có như vậy thì anh làm sao? —
 Hừ! Nếu có như vậy thì tôi đập tổng nó ra ngoài sân, chớ ai cho nó ngồi trong quán làm gì những quân cô-li như vậy!!

Thằng cha nọ liền đứng dậy chống mõng và cười và nói rằng: « Hầy! có

Vinh-an-Hà : DU-NHIÊN-TỬ.

Đit tôi đây anh, muông tổng mấy tổng thì tổng đi cho mát ruột.

章文戲游
Du hí văn chương

Bài đố
(Jeux d'esprit)

Xưa nay ai ai có đọc Tam-quốc cũng đều biết ông Lưu-huyền-Đức là một vị anh, minh, nhơn, từ chỉ chúa, nay tôi cắt cớ đố chơi, xin khán quan tìm cho ra chỗ đoán xứ của ngài và cắt nghĩa cho rành. Như vị nào đáp trúng bôn-quán xin phụng một tấm tranh có hình rất đẹp.

Hạng trong hai tuần kể từ ngày đăng báo này vì thi.

Mấy vị có mua nhật-báo đáp trúng thì mới được thưởng, song thưởng cho vị nào gọi trước hết, còn những vị không mua, nếu có đáp trúng thì đăng đăng tên vào Báo mà thôi.

Chánh chủ-bút.

說小探偵
Trình thám tiểu thuyết

Từ xưa đến nay trong việc tra thăm án tử, chẳng có án nào khó hơn là án mưu-sát, dầu cho những án không lai không lịch không có không bằng đi nữa thì cũng còn dễ thăm để tra hơn là án mưu-sát. Vì những đứm mưu-sát ấy trước khi nó muốn giết người nào, thì nó đã để mưu thuyết kẻ sắp đặt đầu đó cho kín nhem mưu phần, có ít nữa cũng là một năm hoặc năm bảy tháng rồi nó mới dám ra tay, cho nên hề chừng nó ra tay rồi có để chi mà tìm cho ra mới được.

Bởi vậy nội bên cõi Á-dông ta đây tự cớ chi kim, chỉ nghe có một ông Bao-long-Đồ là người Trung-quốc, thăm án như tuần mà thôi, chỉ như nay là đời văn-minh thế-giới bên Âu-châu với Mỹ-châu lại sanh ra nhiều tay trình-thám rất tài, dầu cho những án mưu-sát khó dễ thế nào, mấy ông ấy cũng lần mò mà

tìm cho ra mới. Như mới đây tại Mỹ-quốc có một cái án-mạng lạ lùng, tôi dịch ra đây cho chư khán-quan xem thử cho biết cái tài trình-thám của người Mỹ-quốc trong đời 20 thế-kỷ này rồi khán-quan hãy sánh thử mà coi, thiệt chẳng kém chi tài Bao-Chuần.

Vậy từ đây mỗi kỳ tôi mỗi đăng tiếp luôn hoài cho chư khán-quan xem chơi cho tiêu khiển, tưởng cũng chẳng phải là đều vô ích.

VƯƠNG-VĨNH-TIÊN BỊ SÁT

Mới cách-tên năm đây bên nước Huế-kỳ tại thành Niêu-do, có một người tên là Lại-xuân-Điền, mới lãnh văn bằng làm Biện-hộ-Sĩ, vì mới xuất-thâm, chưa có danh gì nên còn phải ở tùng sự theo một người Biện-hộ-Sĩ rất có danh là Hà-kiết-Hùng.

Ngày kia trời vừa rạng sáng, Lại-xuân-Điền vừa mới thức dậy mở cửa bước ra, xây thấy một người đờn ông trạc chừng 24, 25 tuổi, ăn mặc theo như người thợ-kỹ chi đó, mặt mày sáng sủa, lơ lơ hải chạy đến mà nói đáp dính đáp dưới răng: « Cha chả ! Nó giết người ta chết rồi kia cả ! ! » (Lúc ấy Hà-kiết-Hùng mắt đi xuống thành Hoa-thạnh-đốn, cho nên nhứt thiết sự vụ đều phụ thác cho một tay Lại-xuân-Điền thay thế).

Khi Lại-xuân-Điền nghe người ấy nói như vậy thì hỏi lại rằng: « Anh là người chi, có việc gì mà lơ lơ hải dữ vậy ? » Người ấy đáp rằng: « Hà-Tiên-Sanh, xin đi theo tôi cho mau cho mau. » Lại-xuân-Điền nói: « Tôi không phải là Hà-Tiên-Sanh; Hà-Tiên-Sanh đi khỏi rồi, hai ba bữa mới về; tôi đây là Lại-xuân-Điền, song lúc người ra đi thì người đã phú thác công việc cho tôi, phạm có việc chi thì tôi thay thế cho người cũng được. » Người ấy nghe nói Hà-kiết-Hùng đi khỏi thì định thần lại mà nói rằng: « Hồi hôm này ông chủ tôi đã bị người ta giết rồi, thiệt người chết làm sao mà kỳ quái quá, tôi hiểu không ra, không biết ai giết. » Lại-xuân-Điền nói: « Ông chủ anh là ai, còn anh tên chi, xin nói cho tôi rõ với. » Người ấy nói: « Tôi tên là Trinh-vân-Việt, làm thợ-kỹ cho họ Vương ở

tại đường Sĩ-đơn-đốn, số 5. » Lại-xuân-Điền lại hỏi: « Người thợ-kỹ của họ Vương đã bị người ta giết rồi sao ? »

— Không phải, tôi đây là thợ-kỹ, còn bị giết đó là ông chủ tôi.

— Úa ! tôi xin lỗi, té ra Trinh-vân-Việt là anh đây sao, còn ông chủ anh tên gì ?

— Chủ tôi tên là Vương-vĩnh-Tiên.

Lại-xuân-Điền nghe nói tới 3 chữ Vương-vĩnh-Tiên thì dợc mình, vì Vương-vĩnh-Tiên là một ông chủ hàng trà rất có danh tại thành Niêu-Do, ước chừng 55, 56 tuổi, vẫn là một tay giàu có đương thời, lại là anh em mặt-hữu của Hà-kiết-Hùng. Lại-xuân-Điền thường hay theo Hà-kiết-Hùng tới lui nơi nhà ông ấy mà chơi hời, và lại Vương-vĩnh-Tiên là người tánh tình trung hậu, vợ mất sớm, con cái không có, nên đem hai đứa cháu gái về mà nuôi làm con, hai nàng ấy tuổi tác cũng chẳng ai hơn ai là bao nhiêu, thiên hạ đều gọi là Vương-cô-nương, nội thành Niêu-do những đờn bà sang trọng thấy đều quen biết hai chị em nàng ấy.

Khi Lại-xuân-Điền nghe nói Vương-vĩnh-Tiên bị người giết chết thì lấy làm sửng sốt, bèn nghĩ thầm rằng: « Lúc họ Hà-kiết-Hùng thường nói cái tánh chất của Vĩnh-Tiên cho ta nghe, thiệt ông già ấy cũng kỳ, không biết lúc trước bởi tại duyên cớ làm sao, mà nhứt sanh ông không ưa người nước Anh, dầu cho người nước Anh nào mà có học thức có danh dự, hoặc dãi ông cho hậu thế nào đi nữa, thì ông cũng không chịu làm quen, hoặc có anh em mới ông dự tiệc, thoãn như trong tiệc mà có người nước Anh, hề ông không biết thì chẳng nói làm chi, nếu ông biết được thì ông ngoe ngoảy đứng giậy đi liền, chẳng thêm từ già ai hết. Hai người cháu gái của ông nuôi đó ông đều thương hết. Nhưng mà cách 10 năm trước đây, ông lại thương một người hơn, nên ông quyết lập tự có một người mà thôi, ông đã làm tờ di chúc sẵn rồi, bao nhiêu sự-sản ông cho người ấy hết, còn người kia thì một phần một hào cũng không thấy nói đến; không biết ý ông thế nào, người ngoài không ai hiểu được. »

Khi Lại-xuân-Điền suy nghĩ hồi lâu rồi hỏi Trinh-vân-Việt rằng: « Làm sao mà ông bị người ta giết, có biết người giết ông là ai chăng ? » Trinh-vân-Việt nói: « Nào, tôi có biết ai đâu, hồi hôm này đã 10 giờ tối thì tôi còn thấy ông ngồi tại thợ-phòng mà xem sách, rồi hồi sáng này thì lại thấy ông té ngựa một bên ghé đó mà chết, phía sau ót lại có một vết, coi giống như vết đạn súng tay bắn mà chết. » Lại-xuân-Điền hỏi: « Hoặc là ông tự vận, mình bắn lấy mình chăng ? » Trinh-vân-Việt nói: « Cũng không có bằng cớ chi mà nghĩ rằng ông tự vận, vì tôi coi kỹ gần xung quanh chỗ ông nằm mà chết đó, thì không thấy súng, còn coi chỗ vết đạn ấy, thì chắc là ở sau lưng bắn tới. »

(Sau sẽ tiếp theo)

NGUYỄN-CHÁNH-SÁT.

Truyện này coi tới chừng nào càng lạ càng hay, liệt-vị ráng xem cho hết đầu đuôi thì mới thấy cái tài người Trình-thám.

Ích lợi chung

Nam-kỳ ta lấy làm hữu hạnh mới thấy được một hội rất qui báu cho quốc-dân. Hội này lập ra tại giữa châu-thành Saigon, qui hiệu là Tư-cấp-viên-Đông (Mutuel Extrême-Orient), tục gọi là Hội M. E. O. Thiệt là một hội rất hữu ích và lại thuận tiện nhiều bề, chủ-ý của Hội này lập ra để hùn vốn để cho vay mà lấy lời, mỗi một phần hùn định là 500 đồng. Ai muốn lãnh mấy phần cũng được, hoặc muốn nửa phần, hay là một phần tư cũng được. Như nửa phần thì là 250 đồng, còn một phần tư thì có 125 đồng mà thôi. Song chẳng phải đóng trọn một lần, vì Hội muốn tiện bề cho những người ít vốn có thể mà lãnh phần hùn được; nên định mỗi phần phải đóng mỗi tháng là 3 đồng, nửa phần thì một đồng rưỡi, còn một phần tư thì đóng có 7 cat rưỡi mà thôi, mỗi tháng mỗi đóng luôn luôn như vậy cho đủ 159

tháng nghĩa là 18 năm ba tháng, nhằm có 477 đồng mà thôi. Rồi Hội lấy đó cho vay ra lợi tăng gia lợi, đúng kỷ 10 năm, Hội chia phần-hùn ra cho mình được nhiều hơn bội nhị bội tam.

Hội lại định mỗi tháng bắt thăm một lần để trả trước cho hai phần hùn, như vị nào đã có vào Hội mà đóng định từ 3 tháng, nghĩa là đóng định từ 15 đồng sắp lên, như may mà ở phần-hùn của mình ra thì định lãnh tiền 500 đồng, còn như số của mình không ra thì cứ việc mỗi tháng mỗi đóng luôn cho đúng 159 tháng như đã nói trên đây, thì chừng ấy lãnh ra lại càng nhiều hơn nữa. Xem coi nó tiện ích cho ta là dường nào !

Còn những người đứng ngoài quan của Hội thì đều là viên quan Langsa hưu trí rất có danh vọng, nhiều chủ hàng buôn lớn Langsa đã từng trải việc thương mại, số sách rành rành, lại cũng có nhiều viên quan Annam giàu có sang trọng ra sức hiệp hùn mà chung lo với Hội.

Nghĩ coi, Hội chắc chắn như vậy thì chúng ta đáng tin cậy là dường nào ! !

Mỗi khi Hội M. E. O. bắt thăm xổ số để trả trước cho hai phần hùn, thì Bôn-quán chủ-bút thường hay đến xem chơi, thiệt là hội sắp đặt một cách rất công bình, chẳng có một máy nào là tư vị cho ta nghĩ lường cả.

Vậy nay Bôn-quán xin khuyên Lục-châu chư quan-tử, hãy liệu những tiền trả bánh mỗi ngày nhún xài một chút, một tháng đã được 3 đồng rồi gửi đến mà hùn với hội, để dành ngày sau phòng khi hướn cấp, có sẵn vốn ấy mà dùng, thì khỏi phải chịu lòn ai mà vay hỏi.

Đây là Bôn-quán nói sơ cái đại-ý của Hội M. E. O. đó mà thôi, thoãn như đồng-bang ai có hùn, mà muốn hỏi chủ-nghĩa của Hội cho rõ ràng thì Bôn-quán cũng chẳng nề công mà hỏi âm cho mình bạch.

CHỮ-BÚT.

Về cách vệ sanh

Trong mấy năm nay, người Annam ta đã lần lần quen dùng thuốc Langsa, vì đã

thầy rõ ràng trước mắt nhiều dấu hiệu nghiệm, trong nghề thuốc và cách vệ-sanh của người Langsa.

Tuy vậy mà có nhiều vị vì ở chôn rầy quá, nơi thành thị, nên chưa rõ được cách dùng và cách mua là thế nào, nên bôn-quán cũng chẳng nề tấc công mà chỉ giúp cho những người chưa quen chưa thạo.

Vả chẳng tại Saigon ta đây có ông G. Renoux là nhứt hạng bạo-chê y-sanh, thiệt là một người lao luyện nghề chề thuốc, những thuốc nào của người chề ra đều là tinh khiết và rất có danh, là vì người sang ở đất Nam-kỳ vẫn đã thâm niên, đã từng trải phong thổ Nam-kỳ, cho nên những thuốc của người bạo-chê ra đều hợp với thổ nghi, rất tiện dụng cho người hùn xứ.

Tiệm thuốc của người lập ra từ năm 1865 cho đến nay, ai ai cũng đều biết, người thường dùng những vị thuốc thượng hạng mà chề ra, cho nên các nơi khác khó mà sánh kịp.

Vậy như liệt-vị có muốn dùng thứ thuốc chi thì cứ gọi thợ cho ông G. Renoux Đại-dược-phòng, ở tại đường Catinat ngang nhà hát tây Saigon mà mua thì mới được thuốc tốt, còn như vị nào ở kê cận Mỹ-tho thì gọi thợ cho ông Hội-dồng Giải là người thay mặt cho ông Renoux ở tại Mỹ-tho mà mua cũng được. Ông này là người trung hậu thuận lương, cách giao thiệp và cư xử với đời rất nên vẹn vẻ.

N. C. M. Đ.

THƠ MỚI HAY LAM

* Cuộc lễ nghinh tiếp quan Toàn-quyền đây, đã có đặt ra Thơ thượng lục hạ bát rồi, xuôi vận êm tai, lúc rành rang ca vịnh mà chơi rất nên thú vị.

Giá mỗi cuốn là.....0\$10

Thơ giặc Âu-châu cũng hay lắm.

Giá mỗi cuốn là.....0\$30

Lục-châu muốn mua, xin phải gọi thêm

2 chiếem để làm sổ-phí đăng gởi đến cho.

Tại nhà « Nông-Cô MÍN-ĐÀM » có bán.

TUY KIỀU GIẢI NGHĨA

Nàng rằng: « khoản vấn đêm trăng, « Vì hoa nên phải đánh đàng tám hoa.

Bây giờ tỏ mặt đôi ta, « Biết đâu rồi nữa, chẳng là chiêm bao (4) ».

Vội mừng làm lễ rước vào, Đai-sen (2) nối-sấp lai-đào (3) thêm hương.

Tiền-thế (4) cùng thảo một chương, Tóc mây (5) một món, dao vàng chia đôi.

Vàng trắng vàng-vặc giữa trời, Đinh-ninh hai mặt một lời song-song.

Tóc-tơ căn-dẫn tất lông, Trăm năm tạc một chữ đồng (6) đèn xương (7).

Chén-hà (8) sánh giọng quỳnh-trương (9), Giải-là (10) hương lụn, bình-gương (11) bóng lỏng.

Sanh rằng: « Gió mát trắng trong, « Bầy lâu nay một chút lông chưa cam.

Chày sương chưa nên Cầu-Lam (12), « Sợ lán-khân (13) quá, ra sấm-sở (14) chẳng? »

Nàng rằng: « Hóng-diệp (15), xích-thăng (16), « Một lời cũng đã tiêng ràng tương-tri.

« Xin đều nguyệt nọ hoa kia, « Ngoài ra ai lại tiêng gì với ai! »

Nàng rằng: « Trong đêm trăng, được có một khoản vấn mà tôi vì hoa tôi phải đánh đàng tìm hoa. »

Trọng giục mình nói: « Ý, bây giờ mới rõ mặt đôi ta. Ai biết đâu về rồi mà còn qua nữa, nên tôi chẳng tưởng là chiêm bao? »

Mừng quá, Trọng lật đặt làm lễ rước vào nhà; trên đai-sen hết cây đèn sáp này nói cây khác, trong lai-đào thì thêm hương vô hoải.

Hai người cùng nhau thảo một chương tiền thế, cầm dao vàng mà chia đôi một món tóc mây.

Giữa trời, vàng trắng vàng-vặc, tỏ rạng, song song hai mặt, một lời đinh-ninh.

Trong tác lòng, căn-dẫn việc tóc-tơ rằng: Trăm năm tạc một chữ đồng mà thôi cho đèn lúc xương tàn.

Sánh chén-hà với nhau làm cho giọng (xao động) rượu quỳnh-trương; chỗ treo giải là hương lụn, còn bóng trắng lỏng theo kệt bình gương.

Trọng rằng: Bầy lâu nay tôi có một chút lông chưa cam được, đêm nay gió mát trắng trong, tôi.....

Chưa đem chày-sương đến cầu Lam mà nên thuộc, sợ đề lán-khân quá nó ra sấm-sở chẳng? »

Nàng rằng: « Nếu phải duyên hồng-diệp xích-thăng, thì một lời cũng đã tiêng ràng tương-tri, há đợi.....

Tôi xin chàng đều nguyệt nọ, hoa kia đi, ngoài sự ấy ra ai tiêng gì với ai! »

NGHĨA XUÔI

Kiều lên tiếng nói: « Cha chả! Trong một đêm dài đặng-dặng thiếu chi giờ mà ngủ sớm đừ vậy? Nay tôi được rảnh một chút, vì tình nặng mà qua đây, sao chàng đánh ngơ lẩn, nằm đó mà không ngó ngàn đến tôi? Vậy chẳng là phụ tình tôi lắm. »

Trọng nghe rõ, giục mình tỉnh dậy, lật đặt xin lỗi: « Ý! Cơ khổ thì thôi! Vậy mà này giờ tôi tưởng tôi là chiêm-bao chứ! Ai để đầu mà có về rồi lại còn qua nữa? Tôi cam thề lễ mời cô vào thờ-phòng, rồi sẽ cùng nhau trò chuyện. »

Đó rồi, hai người nắm tay nhau vào trong, to-nhỏ việc tình, âm-thâm duyên nợ. Rồi lại đoan-thế cùng nhau, quyết tạc một chữ Đổng cho đèn thắp.

Trời mưa trắng tó, rượu uông vừa xoàng-xoàng, lửa tình phát cháy. Trọng mở hơi rằng: « Bầy lâu thắm trông, trộm nhớ, bức-rức tâm lòng. Đèn nay gặp đây, sấn gió mát trắng trong, tôi ước sao có một chút chi gần vó, chớ... đề... lán-khân như vậy hoải, tôi e... lời thối đi chẳng? »

— Đáp: Chàng ôi! Đã vô vòng chống vợ rồi, thì một lời cũng đủ chắc. Thiếp xin chàng cái đèn nguyệt nọ hoa kia đó đi, còn sự gì khác thiếp chẳng tiếc với chàng.

Trọng nghe mấy lời hồ ngơ, kiểm đều nói lảng rằng: Nghe nói có đèn kim hay lắm, trong đời có một, bầy lâu tôi ước ao hoải, chớ chi mà nghe được một hai bản thì... »

— Thiếp phận hèn mọn có chi mà người khen cho quá lẽ. Tuy vậy, chàng chẳng dạy đến thì thôi, chớ dạy thì tôi phải vâng. Sẵn hiến sau có treo một cây kim, Trọng lật đặt lấy xuống nung ngang mây mà trao cho Kiếu.

DIỄN TÍCH

(1) Trong Tây-sương có câu: Giữ ngã định thị mình bạch, nan đạo thị tại gia mộng tưng lai.

Nghĩa: Đói ta giáp mặt mà lại tưởng thấy nhau trong giấc chiêm bao.

(2) Đai-sen. — Bài phú « Đèn » của Sưu-Tin có câu: Đổng hà thừa lập-chức.

Rằng: « Nghe nổi tiếng cảm-dải « Nước non (17) lường những lòng tai Chung-kỳ (18) ».

Thừa rằng: « Tiên-kỳ sá chi, « Đả lỏng dạy đèn dạy thì phải vâng. »

Hiển sau treo sần cảm trắng, Vội-vàng Sanh đã tay nưng ngang mây.

Trọng rằng: « Nghe tiếng cảm-dải nâng nề danh, bầy lâu tôi lường lòng tai Chung-tứ-Kỳ đặng nghe « nước chảy » « non cao ».

Kiều thừa rằng: « Có sá chi phận tiên-kỳ? Mà đã lỏng người dạy đèn, dạy thì tôi phải vâng. »

Sẵn hiến sau có treo cây nguyệt-cảm Trọng vội vàng lấy xuống nung lên ngang mây mà trao cho Kiếu.

sức, nên tôi mới ra công soạn một cuốn sách hiệu là Thời-sự cảm-nang, đặng ăn hành những việc hữu ích trong cuộc Chánh-Trị và Sĩ, Nông, Công, Thương.

Về việc Chánh-Trị thì tôi sẽ đàm các lời nghị của quan Nguyên-Soái vào, đặng giúp cho mấy thầy Cai, thầy Phó và Hương-chức Hội-tế do theo đó mà làm việc quan.

Chàng chẳng là tôi sẽ đem tên họ, chức sắc và mặt-dai của các viên-quan qui-chức Langsa và Bôn-quốc ma thôi, tôi cũng sẽ rang đàm cho đủ tên họ của mười một vị Hương-chức tân Hội-tế mới lang trong Nam-kỳ, đặng cho Lục-châu chư quân-tử rõ biết ông chi ở lang chi, năm nay ra giúp việc lang tâm chức chi.

Về cuộc Thương-mãi thì tôi sẽ rao báo cho các hàng buôn hàngsa danh tiếng và đặng tin cậy, cùng các nhà buôn của bạn đồng-bao ta, đặng giúp cho Lục-châu chư quân-tử khỏi mua lầm và khỏi mua mát.

Bởi vì từ ngày khởi cuộc binh đao bên Âu-Châu thì Mậu-quốc ta nghiêm cấm buôn bán hay là dùng đó A-te-mâu; nên tôi rang đàm tại sơ tri mượn ra đặng đều-dắc đồng-bao ta cho khỏi lầm, và để phòng ngày nao Mậu-quốc ta cùng các nước Đổng-Minh diệt trừ giặc Đừc được rồi, thì chừng ấy chúng ta cũng được chen vào mà tranh đua trông vong tương-chiến.

Còn trong khoản Canh-nông thì tôi sẽ ăn-hành các bài hay của các quan Bắc-vực chi về nhiều đều hữu ích, đặng làm cho xứ Nam-ky ta trở nên diên phi uạ ốc, và mùa màng cho được trúng bội phần.

Tôi sẽ đề riêng khoản Thi-tập-đặng mà tặng khen và lưu truyền hậu thế các đảng anh-hùng nghĩa-sĩ đã trải gan trung-ngĩa nơi chôn chôn trắng — kể còn người mãi! — đặng làm cho hai chữ Tự-do (Liberte) và Công-lý (Justice) đều được chói rạng giữa trời.

Cuốn Thời-sự cảm-nang này mỗi năm in ra một lần như Lịch Annam vậy, và từ đầu năm Đinh-Tj (1917) thì sẽ in rồi cuốn thuộc về năm ấy.

Và lại quan Nguyên-Soái Nam-Kỳ đã rõ biết rằng cuốn sách tôi lo soạn đây rồi

Tích-Vi-Cô kén vợ, trời sáng trăng thì dạo trên núi gặp ông già xe cui dờ. Hồi thì ông nói xe nhưn-duyen vợ chồng cho khắp mọi người. Vi-cô hỏi duyên mình thì ông già nói: Vợ người là con ăn mày, bay giờ đương ở ngoài chợ. Vi-cô tức mình kiểm người ấy mà giết đi, song chém bị tích ma không hại mạng. Sau Vi-cô thì đậu làm quan, đi cưới con quan, đến chừng rõ ra vợ mình là con ăn mày, nhớ quan đem về làm con nuôi.

(17) Nước. — Khúc đờn « Lưu-thủy ».

Non. — Khúc « Cao-sơn ».

(18) Chung-kỳ. — Chung-tứ-Kỳ. Đời Xuân-thu, Chung-tứ-Kỳ là người biết nghe tiếng đờn. Một bữa Ba-Nha ngồi thêu đờn. Hè Ba-Nha nghĩ một hồi rồi đơn, khúc cao sơn, thì Tứ-Kỳ nghe liền hiệu khúc ấy, Ba-Nha liền nghĩ gray phut rồi đờn khúc lưu-thủy, thì Tứ-Kỳ cũng liền liền khúc đờn ấy. Nên hai người bên kết bạn tri-âm với nhau.

Vẽ sau, Tứ-Kỳ thắp, Ba-Nha dập đờn nói rằng tương thiên-hạ chẳng con ai biết nghe đờn nữa.

Gocông: Trương-minh-BIỆN.

Thời-sự cảm-nang

QUANG CÁO

Vả chẳng từ ngày Soái-phù bãi Lịch Annam đến nay, tôi chưa tẩy sạch nào in ra đặng thế cho lịch ấy. Nay tôi nhờ có thân-bằng cô-hữu giúp

hữu ích cho các hàng viên-quan qui-chức Bản-quốc, nên nhiều đơn tới xin Chanh-Phủ giúp sức thì ngày 1er Septembre 1916 Ngài đã có lòng hạ cố mà hơi tâm cho tôi hay rằng chừng nào sách tới in rồi Ngài sẽ châu-tri cho các quan Tham-biện, Chủ-tính, dạng liệu coi sẽ mua bao nhiêu mà dùng trong phần tỉnh; còn về phần Chanh-Phủ thì cũng sẽ mua giúp giùm cho tôi ít nhiều.

Như trong Lục-châu thư quân-tử vị nào muốn mua thì xin gửi thư cho tôi và gửi kèm mandat theo, chừng nào sách in rồi, lập tức tôi gửi cho thư qui-vị chẳng sai. Tôi tính giá là hai đồng-rưỡi bạc (2\$50) một cuốn. Xin thư qui-vị xét lại giùm vì trong lúc này giấy mac-lam, và tôi dùng giấy tốt mà in, cộng cho thư qui-vị về gấm bên vững lâu dài, lại thêm cuốn sách này dày lắm, có ít nữa là 500 trang, nên tôi phải tính giá ấy cho đủ vốn mượn in mà thôi, muốn mua là bao nhiêu đồng mượn in đủ số mà thôi, chứ không có đủ giấy mà in dư ra nhiều.

Con như trong Lục-châu thư quân-tử vị nào muốn an-nam đều chỉ như ich, hay là rao báo về việc Canh-nông Kỹ-nghệ tại xin chịu khó viết thư cho tôi mà thương ngại giá cả.

Giá đều minh bạch tôi đã tỏ cho chư-ông rõ trước đây, vậy xin chư-ông ra công rú trong ống và trong lòng của chư-ông mua vai cuốn để trước xem chơi cho giải muộn sau để làm dấu tích, thì xin chư-ông chịu khó viết thư và gửi mandat cho tôi. Chừng nào sách in rồi tôi sẽ gửi đủ số máy cuốn của chư-ông đã gửi thư mua. Và tôi phụ thêm cho chư-ông một cuốn dạng đến công khó cho chư-ông.

NGUYỄN-VĂN-CỬA
Huân-honoraire
Rue de Faucault, N° 41
Dakao (Saigon).

Thợ vẽ chơn dung

Phàm trong nghề vẽ, thì có một cách vẽ chơn-dung cho thiệt giống thì khó lắm; phải có tay công học tập thì mới lành

nghề, nay có M. Huan nghề vẽ chơn-dung rất khéo, vẽ bằng ngòi viết chì than (crayon Conté), như muốn vẽ đứng, vẽ ngồi, hoặc vẽ phân nửa hay là trọn hình tùy thích. Như quý ông quý bà và quý cô có lòng hạ cố, xin dời gót đến tại đường Mac-Mahon, số 10, đường hẻm (Ruelle) số 4, đến đó ngồi chơi cho thợ nhấm hình mà vẽ trong một khắc thì rồi. Còn như quý vị ở xa thì xin gửi hình của quý-vị đã chụp sẵn đến, thì trong một tuần lễ cũng xong. Song phải viết thư nói cho rành rõ họ tên cùng chỗ ở và phải trả tiền trước, chừng vẽ rồi tôi gửi đến chẳng sai. Nếu không dạng giống thì gửi lại tôi sửa giùm, sửa cho đến chừng nào quý vị vừa lòng mới thôi. Vậy như có gửi thư từ hay là tiền bạc chỉ thì xin để tên M. Thai-kỳ-Son, 48, rue Hamelin, Saigon.

Giá về hình kẻ ra sau đây:

4 1/2 x 3	tác Langsa, nửa thân.	5 \$50
6 x 4 1/2	» » nửa thân.	7 50
6 x 4 1/2	» » trọn hình.	15 00
9 x 6	» » nửa thân.	10 00
9 x 6	» » trọn hình.	20 00

Sách rất hữu ích

Sách hiệu « PHU THÊ NGUYỄN » của ông Nguyễn-trọng-Quyên làm ra, lời đặt đề rất nên tao nhã, lại thêm có ý vị thâm trầm, nên chữ tôn mà có con, bất kỳ trai hay gái, nếu khi chúng nó thành hôn, nên mua lấy một bộ 2 cuốn, cho chúng nó xem mà tập nết cư xử cho quen, tương cũng là một đức thiện rất hữu ích.

Giá cuốn nhưt 0\$40
— cuốn nhì 0 35

Thư « TRƯNG MA PHỤ GIẢM » của ông Nguyễn-dư-Hoài làm ra cũng là một thư thư rất có ích cho đờn-bà con-gái, vì trong ấy dạy từ lúc thiếu-niên cho đến khi có vợ có chồng, có con có cái, dạy từ chơn tóc kẻ răng, trước sau rành rẽ, tinh tươm hữu diêu. Liệt vị nên mua để trong nhà cho em út nó xem, còn hay hơn là cho nó đọc những sách tam tâm mà làm cho thương phong bại tục.

Giá mỗi cuốn là 0\$ 55
Mấy thư sách và thư nấy tại nhà in J. Việt, ở đường d'Ormay, Saigon, có bán.

**源 和 義
Nghĩa-hòa-Nguyên**

Tiệm may ở tại đường Turc, số 20, ngang nhà hàng Mottet, Saigon.

Tiệm tôi lập ra đã hơn mười năm rồi, may đủ các thứ quần áo theo kiểu Tây, hoặc nỉ hoặc vải bò Tây dù thừ. May đã mau mà giá lại rẻ. Xin thư Qui-ông hãy đến tiệm tôi, thì tôi sẵn lòng tiếp đãi từ từ.

PHƯƠNG-DỊCH cần cáo.

Xin cáo lỗi cùng liệt-vị khán-quan, vì Nhựt-báo mới chỉnh đôn lại và ăn-công mắc nghĩ ăn Tê, cho nên phải trễ, và sắp có 20 trương mà thôi, kỳ tới đây sẽ thêm 4 trương nữa cho nhiều bài, cho vui lòng liệt-vị.

**AU REVOIR!
A JEUDI PROCHAIN !!**

Kính trình cùng Quý vị đồng rú: Tôi có lập tiệm khắc CON DẤU bằng đồng và bản đồng, con dấu thường và con dấu có số, hoặc ngày tháng. (Dateurs et numéroteurs automatiques). Quý-vị muốn đồng thư nào xin làm được vừa ý, và sau tôi rất cảm ơn sự thiện thành tương ái của Quý-vị.
TANG-VAN-PHA.

XIN HÃY ĐẾN THỬ XEM MÀU LẮM! MÀ HÃY KỸ CÁN TIỆM MAY

Nguyễn-hữu-Sanh

Ở gần Gare xe lửa Cầu-ông-Kính

May đủ các thứ kiểu áo-xiêm quần, dãi, và y-phục Âu-châu (paletot) theo thức thừ. Có bán sẵn, vải-bò, tơ-lụa, tiêu mới hồng-lạ. Lục-lông Bắc, Chanh-châu Tây, cũng hàng Tây, hàng Nhựt-bổn, các màu sắc. Vải, Nho, Xuyên, Lành (Trung-huê), Nhung Gia-dụng, thật tốt.

Thư, tượng, truyện Quốc-ngữ bán sỉ và bán lẻ, vẫn vẫn !!
Nếu thư-qui-vị, muốn hỏi kiểu dãi chi, xin viết thư đề:

Mme NGUYỄN-HỮU-SANH,
110, Quai de Belgique, Cầu-ông-Kính, SAIGON.

BIJOUTERIE PARISIENNE

Nhà bán đồ nữ trang hiệu con Rồng Vàng

Ở ĐƯỜNG CATINAT, MÔN RAI SỐ 130-132, NGANG NHÀ IN L'UNION (Xuất nhập bất cần)

Tôi đã thường buôn bán đồ nữ trang cho các cô đờn bà Annam ở Saigon và Lục-tiêu, nên chúng tôi mới biết ý các cô hay dùng món chi.

Nay tôi có đặt làm tại nhà hàng ở Paris những đồ nữ trang nhiều kiểu lạ và rất tốt làm cho các cô dùng, nay xin các cô đến nhà tôi mà xem chơi. Những là bông nhán hạt thủy xoàng, cá rá, giấy chiền đeo cổ, medailles và medallions nhiều kiểu lạ và hội thủy xoàng nước trắng lịch sự vô cùng của tôi làm riêng cho mấy cô. Nên tôi có lòng cho các cô hay rằng tôi cũng làm ra đồ nữ trang nhiều kiểu rất tốt lạ cho các cô đờn bà Annam.

Vậy tôi trông cậy cho các cô đến viếng tiệm tôi một lần thì tôi sẽ tiếp rước các cô từ từ.

I. GIUNTOLI.

NHÀ CỬ MICHEL.

L. CAFFORT kẻ nghiệp

Đường Catinat, môn bài số 32, 34, 36, 38 — Saigon

SỬNG BẮN CHIM

KHÍ GIÁI, THUỐC ĐẠN BỪ THỬ. Đồ phụ tùng sẵn sẵn.
Xe máy đạp hiệu « ALCYON » và hiệu « SPHINX » (nhà Caffort đại diện cho hai hiệu này ở Nam-kỳ). Đồ phụ tùng xe máy đạp (là vỏ xe, ruột xe, đèn, ống thực, vàn vắn).
ĐỒ NỮ TRANG, đồ trang lệ và đồ bằng bạc, đồng hồ đủ thứ, đồng hồ trái quít hiệu « LIP ».
Chuyên đeo cổ, mè-dai, mè-dai-đồng cho người Annam dùng. Vàng đồ có giấy làm chừng 18 Carat.

GIÁ RẺ LẮM, ÍT TIỆM BỊ KỊP !

Sẽ gửi vào LỤC-CHÂU CÁCH MAU LẺ.

Nhà in và nhà bán Sách

của
MADAME Vve HUYNH-KIM-DANH
14, rue Catinat — Saigon

Tại nhà in tôi có in đủ các thứ thư tuần-truyền sách, có in các thứ thiệp mời đám cưới, thiệp tang, cũng các thứ thiệp-đi kiểu đủ cách, rất khéo rất đẹp, tùy ý liệt-vị, cũng có đóng bì sách nhiều kiểu nhiều màu hoa hòe rất rỏ, có bán đủ các thứ sách và giấy mực cho học trò dùng. Liệt vị muốn in vật chi hay là đóng sách, thì tôi lại làm rất mau mắn, và tính giá rẻ. — Kính xin Lục-châu-chư-quân-tử có viết chỉ lên đến Saigon tiện đường xin ghé tiệm tôi, thì tôi rất cảm ơn và cũng vui lòng tiếp đãi.

Tuần Kim-vân-Kiến in rồi hay làm trọn bộ. 0\$90
Huân-lữ-cách-ngôn có sách cho trẻ em... 0 50
Lục-vân-tiến có hình hay lắm... 0 60

Madame Vve HUYNH-KIM-DANH.

Cần khải

Bổn-quan rất khen rất kính Mme Vve Huỳnh-kim-Danh là đờn bà góa mà có tâm chí lo việc đại thương, một mình nhọc nhằn nuôi một nhà buôn bán lớn như vậy, thiệt là nữ-trang trọng phu đó. Vậy xin Lục-châu-ráng giúp thêm cho người bên vững lâu dài để làm gương cho phe nữ giới.

泰 TRÂN-LONG 裕

TIỆM ĐÓNG GHÊ MÁY

ROTINIER

Réparation de Raquettes

Rue Turc, n° 14

SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 16 năm rồi, rờng có một nghề làm ghê máy theo kiểu Hồng-kông, ghê dài, ghê dựa, ghê ngồi lớn có nhỏ có, đủ thức đủ dạng rất khéo rất đẹp, có sửa vớt máy, đồ đánh trái lạng; giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin Liệt-vị đến chơi, tôi vui lòng tiếp đãi.

TRÂN-LONG Cần khải.

VUA LỚN TRỪ ĐỒ VẬT THỰC

NHỮNG NGƯỜI KẾ NGHIỆP HÀNG MOTTET VÀ CÔNG-TY

H. BLANC và HAUFF

Đường CATINAT, SAIGON

Rượu nho đỏ và trắng (thùng và ra ve)

EAU DE TABLE NATURELLE

Perrier

Le champagne des eaux de table
WITH WHISKY, BRANDY, WINES, LEMON

Nước PERRIER

Như Soda, mua nguyên thùng và ve, ve lớn, ve phân nửa và ve góc tư.

Sữa hiệu CON GẤU

Sữa tươi tốt như mới vắt ra

SỮA ĐẶC NGỌT CONDENSÉ

Sữa đặc: không đường condensé

Váng sữa béo đặc

Sữa bò hiệu CON GẤU tại thành Suisse làm ra

Giấy hút thuốc hiệu CHAUVÉ-SOURIS

Máy viết chữ hiệu UNDERVOD, viết rõ ràng lắm.

Liều trai chí dị

Truyện Liều-trai chí-dị cuốn nhì in rồi, cuốn ba cũng gần rồi, hay lắm, xem nó mà giải buồn rất có thú vị, mỗi tháng ra một cuốn.

Tại nhà in J. Viêt, đường d'Ormay, Saigon, và tại nhà M. Phạm-xuân-Lâm, 121, đường Bourdais, Saigon, đều có bán.

Tại nhà Nông-cổ Mìn-đàm cũng có bán.

Giá mỗi cuốn là..... 0\$30

NHÀ IN VÀ NHÀ BÁN SÁCH J. VIẾT

59, rue d'Ormay.—Saigon

Nhà in này lập ra đã hơn 10 năm rồi, in đủ các thứ các kiểu, có lãnh in đồ tại kho sách Nhà-nước và các Sở Tham-biện. — Có đóng bìa sách đủ kiểu, rất khéo rất đẹp. — Có in đủ các thứ thiệp quan hôn tang tế, nhiều kiểu nhiều màu, hoa hoè rực rỡ, mạ vàng cũng đẹp. — Vày xin Lục-châu chú quân-tử, có cần dùng viết chi, hãy đến tiệm tôi, tôi đã làm mau màm mà tính giá lại rẻ. — Tiệm tôi cũng có bán đủ Thơ, Tướng, Truyện, Sách.

LỜI RAO CÁN KIỆP

Luôn dịp tôi kính cho Lục-châu chú qui-ông rõ hơn tôi thấy đương thời buổi này mây nơi rầy bãi xa chôn thị thành, ít có thấy thuốc hay, cho nên có nhiều khi người ta rồi bị bệnh gấp ngặt, không biết thấy đâu mà rước cho kịp, phải bị hiềm nghèo. Nay có ông Nguyễn-tân-Hưng ngụ ở quê làm ra một cuốn sách hiệu là: KINH NGHIỆM LƯƠNG PHƯƠNG, Ngoại khoa cấp cứu, có phụ thêm nhiều bài thuốc nôm, cứu cấp rất thần hiệu, để giúp đỡ ban trong cơn nguy cấp.

Vày xin Liệt-vị hảo tâm mua lấy để dành, hoặc trong xóm có ai rồi bị bệnh hiềm nghèo, coi theo đó mà cứu người, ấy cũng là một đức đại hữu âm đức.

Định giá mỗi cuốn là..... 0\$50

Lục-châu quan cô, như vị nào muốn mua xin cứ gửi thơ cho nhà in tôi, hiệu là: J. Viêt, rue d'Ormay, Saigon.

J. VIẾT cần khẩn.

房藥大堂天二 NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG

TIỆM LỚN TẠI QUẬN ĐÔNG TINH THÀNH. — MỘT TIỆM TRONG NAM-KY

ở tại đường Canton số 38, Chợ-lớn

PHỤ-KHOA KIM-PHỤNG-HUỒN

Phàm mà đôn-bà khác hơn đôn-ông thì chỉ có 2 điều: 1° đường-kinh, 2° sanh-đế mà thôi. Nên hề muốn sanh con thì trước hết phải lo cho đường-kinh đều đặn. Nếu đường-kinh chẳng đều thì khó mà có thai cho đặng, ấy là phần nhiều, gốc bởi ngoại-cảm, lục-dâm, hoặc tại lo, rầu, luôn-bực, ưu-huật trong lòng, làm cho khí huyết hao mòn, sanh nhiều chứng bệnh, đều cũng do nó đường-kinh không đều mà ra.

Tiệm tôi đây, từ ngày dựng phương thuốc mẫu-nhiệm của ông Tô truyền lại đến nay, hằng gìn lòng cầu giúp cho đời, lựa những thuốc tốt, ga công chú ra mà làm huân để trị cho các chứng bệnh đôn-bà đều dùng đặng hết.

Còn như bình thời mà thường uống thuốc này, thì khí huyết đầy đủ, chẳng hề sanh bệnh, mà rồi sanh con dễ chầu cũng nhiều, chỉ như đôn-bà có thai mà uống thuốc này, thì lại đặng an thai khỏe hẳn, chẳng sanh con ra đặng mạnh mẽ nữa, ấy là một phương thuốc rất hay, để trị các chứng bệnh đôn-bà hiệu nghiệm như thần đó.

Chỉ trị các chứng kể ra sau này:

- 1- Đường-kinh hoặc trở, hoặc sức, hoặc ít, hoặc nhiều;
- 2- Bạch-dãi, Bạch-dâm, ra hoài không dứt;
- 3- Đường-kinh hoặc vàng dợt, hoặc đen lấm;
- 4- Khí huyết d.u hư, đường-kinh không có;
- 5- Hoặc đường-kinh ra nhiều quá, như muốn làm băng;
- 6- Đường-kinh đi nghịch, sanh ra thổ huyết, trong bụng thì đau;
- 7- Thân thể chẳng yên, xây-xão mặt mày, ăn uống không tiêu;
- 8- Đau lưng, mỏi cần, vàng mắt, òm gáy;
- 9- Thái động chuàng yên, trong bụng đau hoai;
- 10- Đồ-rối ở huyết mà đau, hoặc là-nhau không ra.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày phải uống 1 huân, uống

với nước trà. Còn đôn-bà dễ thì phải dùng nước đái con nit mà uống với thuốc.

CỬ-AN: Những đồ sống-sít, lạnh lẽo, cùng là đồ rang-nướng, nóng nẩy, độc-dị chẳng nên dùng.

Mỗi hộp 2 huân, giá là..... 1\$00

KIM-SẮC-BỒ-HUỒN

Phàm con người ta sanh ra, mỗi người đều bẩm thụ chẳng đồng, tư chất khác nhau, kẻ thì tiền thiên chẳng đủ, người lại hậu-thiên kém hao, và lại đôn-ông, đôn-bà cũng đều nhờ có khí-huyết mà dưỡng lấy sự sống, còn khí-âm, khí-dương cũng phải do sự điều hoà mà mạnh mẽ.

Thước Kim-Sắc-Bồ-Huôn cứu tiem tôi đây đã sắp đặt các vị quí thần rất rành nên dùng cách, chẳng nóng làm, mà cũng không mạnh quá, miêng là làm cho khí huyết sung túc, tâm thận điều hòa mà thôi.

Nếu có bệnh mà uống nó, thì chứng chỉ cũng phải hết, còn không bệnh mà uống nó thì lại đặng sống lâu, sanh con nhiều, trong mình mạnh mẽ sung túc, thế thì là thuốc hay bậc nhất, trong hoàn-cầu thì chỉ có Kim-Sắc-Bồ-Huôn này mà thôi.

Chỉ trị các chứng bệnh kể sau này:

- Huyết kém khí hư, Thân thể gầy ốm,
- Giao cấu không nổi, Chiêm bao đi tỉnh,
- Tay chơn nhứt mỗi, Hơi thở khô khè,
- Trong lòng uối hợp, Đêm ngủ chẳng yên,
- Ăn uống không tiêu, Xây xãm mặt mày,
- Đau lưng mỏi cần, Thận kém óc òng,
- Bệnh lậu khi em bỏ, Bị đứng bần thần,
- Đau lâu lâu năm, Sanh ra nóng lạnh.

Như ai có mấy chứng đã kể trên đây, phải mau uống thuốc huân này thì trong 24 giờ đã thấy công hiệu; uống lâu cho đặng năm ngày, các bệnh

đều hết, thân thể tráng kiện, mạnh mẽ như xưa. Như vậy ông-già, bà-cà khí huyết dần suy, tinh thần hao kém, ăn uống không đặng, bệnh hoạn liên niên, như uống thuốc huân này cho thường, thì ăn uống mau tiêu, da tươi mịn màng, sống lâu, thêm tuổi, tinh thần càng ngày càng vững lại, phần lao huân đặng, tuy chẳng phải thuốc tiên, song thế gian cũng ít có.

Xin các vị có mua thì phải nhìn kỹ cái hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG có hình ÔNG-PHẬT, kéo lâu đó giá.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày phải uống 2 lần, sau ăn cơm rồi thì uống với nước trà, mỗi lần uống 10 huân.

Mỗi ve giá là..... 2\$00

THUỐC NÓNG LẠNH

Trị bệnh nóng lạnh; ỉnch rồi, đau bạch, đau điều, đau mào thương hang, phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mà mang, máu t. máu, miệng khô, tứ chi mỗi mệt, ăn uống không tiêu.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là 14 huân, uống với nước trà.

Còn con nit dưới tuổi, uống một huân, 2 tuổi uống 2 huân, 3 tuổi uống 3 huân.

Con nit mấy tuổi thì uống theo mấy huân, tới 14 tuổi uống theo như người lớn đặng 14 huân mà thôi.

Như bệnh rét thì phải uống trước hơn 2 giờ đóng hồ khi cửa-cơ phát rét.

CỬ-AN; rau sống, rau cây, đồ nguội lạnh, thì mấy món đó chẳng nên dùng tới; nếu làm theo như vậy đau bệnh nặng thế nào uống thuốc này vài ngày thì hết bệnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai cứ uống 3 huân bổ tuần thì bình an vô sự. Hay như cái nhân ÔNG-PHẬT, hiệu Nhị-thiên-Đương mọi phải là thuốc thật, kéo lam thơ giá, giá mỗi gói 0\$10.